

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

Η ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΠΕΡΑΤΗ ΛΟ ΣΑΒΙΤΣ

“Η Λό Σάβιτς στὸ Περίσι. Ένας ίντερβιον μαζύ της. Η ξυπνες ἀπαντήσεις της. Πόθεν κατάγεται. Μᾶλλον ἀπὸ τὴ... Μακεδονία!... Πώς ξύνες ηθωποίδες τοῦ κινηματογράφου. Μιώτε υχημένη φωτογραφία. Τὶ ἀγαπᾶ, τὶ προτιμᾶ, εἰς τὶ ἀσχολεῖται. Ή ἀλεπούδες της κτλ. κτλ.”

— Θεώ μου! μὲ πόση εδυκολία ξεφυτρώνον σίμερα οἱ κινηματογραφικοί ἀστέρες! Κατήντησαν περισσότεροι καὶ ἀπὸ τοὺς ἀστέρας ποὺ λάμπουν σὲ στεφύμα! Κάθε μῆνα, οἱ ἄννα τὰ πέρατα τοῦ ζόσμου σκορπούμενοι φίλοι τοῦ κινηματογράφου, πληροφορούνται ὡς ἐνεργαστὴ στὸ καλλιτεχνικὸ στεφύμα καὶ νέος ἀστήριο πρότον μάλιστα μεγένεται.

Μεταξὺ τῶν μεγάλων ήθωποιδῶν τοῦ κινηματογράφου ποὺ ἔνεφαν τελευταῖον, ἔξερχουν θέσιν κατέζει

— Σὲ ἓνα ταξέδῳ ποὺ ἔκανε πρὸ ὥλιγον καιροῦ στὸ Παρίσι ἡ Σάβιτς τὴν ἐπεοκεψθή ἔνας Γάλλος δημοσιογράφος καὶ τὴν φότησε, πρὸ παντός, τὶ ἐθνικότητος ἦταν. “Η ἐφόδηση αὐτὴ εἶτε τὸ λόγο της. Γιατὶ ἡταν ἀγνωστος ὡς τὸ στοὺς καλλιτεχνικοὺς κινάλους ἡ καταγογή εἶται ὥραιας αὐτῆς καλλιτεχνίδος.”

Μόλις ἡ Λό Σάβιτς ἀκούσει τὴν ἀδιάποριτη αὐτὴν ἐφόδησην τοῦ Γάλλου δημοσιογράφου, τὸν κνήταιε εἰριστικά καὶ τοῦ εἶται:

— Τὶ σᾶς ἔνδιαμέρεις ποὺς ἡ θυμικότητος εἰλαὶ; Μήπος ἔγο σᾶς ἐρώτησε ἀνὴ για ταῦτα σας πηγαίνει περίστατο μὲ ποδῆλατο;

— Η ἀπλάνητη σας εἶτε τόσο ξενινητὴς εἶτε δημοσιογράφος, ὥστε κοντεύει νὰ πιστεύει πῶς εἰσέσθη Παριζίανα!

— Μᾶτι! εἶδετε στὴ ζωὴ σας πολλὲς Παρισινές σᾶν καὶ μένα;

— Πολλές... καὶ μάλιστα ὅχι τόσον ώραίτες σᾶν καὶ σᾶς!

Τὸ κομπλιμέντο αὐτὸν θὰ συνεκίνητε, καθὼς φάνταιται, τὴν τριγράμαν καρδιῶν τῆς Λό Σάβιτς, ἡ οποία απέφασε τέλος νὰ... ξέμολογηθῇ στὸν δημοσιογράφο δῆλη τὴν ἀλήθεια.

— Όχι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τὸ Παρίσι — τοῦ εἶτε νὰ σηματαθεστάτῃ καλλιτέχνης—. Επιμένετε νὰ μάδετε ἀπὸ ποὺν εἴλαι; Νά σᾶς τὸ Μια ἐκφραστικὴ φωτογραφία τῆς Λό Σάβιτς πῶ; Οὖτις ἔνοι ἡ ίδια δὲν ξέρω ποὺς ἔνικοτήτος εἴλαι.... “Η μητέρα, μου ἥτανε Γαλλίδα, ὁ πατέρας μου Σέρβος καὶ ἔγο γεννήθησα στὴν Ἐλβετία. Μοῦ φαίνεται ὅτι κατάγομαι μᾶλλον ἀπὸ τὴν... Μασεδονία!”

— Μόλις προφτάνουσα τὸ φῶς τῆς ήμέρας, ἡ πρώτη μοὶ ἐφότηση ἥταν: Μαμά, τὶ παιζουν αὐτὲς τὴν ἐρδομάδα οἱ κινηματογράφοι! — Απὸ αὐτὸ ποδεῖτε νὰ καταλάβετε ποὺς ἀγαποῦσα τὸν κινηματογράφο... ἐξ απαλῶν ὄνχων, δτος λένε!... “Οταν ἥτισαν μιροποιούσαν νὰ πάω νὰ δῶ μᾶ κομωδίαν τοῦ Σαρλό, παρά νὰ κάστω σπίτι νὰ παιξω μὲ τοὺς κονδύλους μου...”

— Όσο μεγάλων, τὸ κακὸ χειροτέρευε... Έν τούτοις, μοῦ φαινόταν ἀδύνατο καὶ ἀστόρθοτο πράγμα νὰ μπορέσω νὰ παιξω καὶ ἔγω μᾶ μέρα στὸν κινηματογράφο — καὶ ἡ ἀπελπισία μοῦ ἥτανε μεγάλη!...

— Μιά μέρα βρήκηται στὸ Βερολίνο. Καὶ τότε, παρουσιάστηκε μηδόποιο μον ἔνας ἀπὸ μηχανῆς Θεός, ἔνας φωτογράφος, γιὰ νὰ μὲ ἀναστρηῇ ἀπὸ τὴν ἀράνεια καὶ νὰ μὲ κάνῃ κινηματογραφικὸ ἀστέρα.

— Μάλιστα, ξέπαλονύθησε ἡ Λό Σάβιτς, ὅλη τὴ φήμη μον τὴν ὄφελιο σ’ ἔνα φωτογράφο. Καὶ νά ποξ: Μιά μέρα, γιὰ νὰ παγησούμενον ἔτειδη δὲν γινόμουν κινητὴ φωτογραφία—δύο οἱ ήθωποιοὶ τοῦ κινηματογράφου εἶνε κινητὲς φωτογραφίες—ἀπέφασαν νὰ γίνονται ἀλίνητη φωτογραφία. Πήγα λοιπον σ’ ἔνας φωτογράφον καὶ στάθηκα μπρὸς στὸ φακό του, σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες πόζες μου. Η φωτογραφία ἐπέντε γέμισμάσια, δ φωτογράφος βρήκε τὸ μορφό μου τοῦ ἔκραστο καὶ χαροπινέν, ὥστε μοῦ ἤτησε τὴν εἰδια νὰ τὸ ἐκένθησε στὴν πρόσθηκη του.

Η Λό Σάβιτς στὸ σπίτι της

— Εγώ, φυσικά, δὲν τοῦ ἔφερα καμιαὶ ἀντίστασι. Πολὺ λίγο μ’ ἔνθεφερες ὅτι μά γινόμουν ὁ στόχος τῆς περιμεγείας τῶν χαζῶν καὶ ἀργοπούλων περιστικῶν—ἀφοῦ κανεὶς δὲν μὲ ἔχει στὸ Βερολίνο...

— Πέρασε ἡνας μήνας ἀπὸ τότε. “Εξαφνα μᾶ μέρα, ἐλαβα μᾶ πρόσκληση ἀπὸ ἔνα σκηνοθέτη. Είχε δεῖ κατὰ τούχη τη φωτογραφία μου καὶ βρήκε ποὺς μάς φωτογραφής.

— Αρχισα λοιπὸν νὰ παῖξω στὸν κινηματογράφο! Τὶ δονικό μον εἶχε πραγματοποιηθεῖ!

— Στὴν ἀρχὴ ἔταιζα μικροὺς καὶ ἀσήμαντους όλους. Η πρώτη μον ἐπιτυχία, ἥταν στὸν Καζανόδβα, μὲ τὸν φίλο μον τὸν Μοζούνιν. Κατόπιν ἔγινοτο ἔνα φίλμ στὴ Σούνηδα. Μεγάλη ὄμως φήμη, μᾶλις τῷρα ἀγγέλου ν’ ἀποκτο. Γιὰ τὴν ώρα, γνωζέο ἔνα ξεντόνιο καὶ γατιώνεινό φίλμ, τοῦ δύοτον μὲ τὸν ὄποιον ἡ ὑπόθεση εἶνε παρεμένον ἀπὸ ἔνα σεατοκό έργο τον Ντιφερούνι. Η τοναλέτα μον θά είνε ποὺλος ἐλαφρά. Αὐτὸς ὄμως δὲν μὲ δισαρεστεῖ καθόλου, γιατὶ κάνει τρομακτικὴ ζέστη στὸ στούντιο...”

— Ποιά εἶνε τὰ σχέδια σας γιὰ τὸ μέλλον; τὴν ἔρωτηση τότε τὸν δημοσιογράφος.

— Θὰ ἐπιτρέψω σὲ λίγο στὸ Βερολίνον ὅπουν ἔχω ποὺγάφνει συμβόλαιο γιὰ τρία νέα φίλμ.

— Εξτὸς ἀπὸ τὸν κινηματογράφο, τὶ ἀλλο σᾶς ἀρέσει;

— Πολλά καὶ διαφορα πράγματα. Καταγίνομαι μὲ τὴ μονοκή, μὲ τὸ κολύμβημα, μὲ τὸ τέννυς, μὲ τ’ αθεοκάνητο καὶ... μὲ τὶς ἀλεπούδες...

— Μὲ τὶς ἀλεπούδες! ἀνεφόνησε ἔντρομος δ Γάλλος δημοσιογράφος.

— Ναι. Γιττί; Σᾶς φαίνεται παράξενο αὐτό;

— Μά, ξέρω κι ἔγω...

— Αζ! δὲν ἔχετε ίδει τὶ διμορφα καὶ τὶ ςαριτομένα ζῶα ποὺ εἶνε ἡ ἀλεπούδες, ίδεις οἵτεν δὲν δαγκώνουν... “Ἐδω σπίτι μον ἔνα όλοκληρο κοτάδι... Θέλετε νὰ σᾶς ςαρίσω μιὰ;

— Και τὸ ἔβαλε στὰ πόδια!

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΠΩΣ ΓΕΝΝΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΤΕΡΑΤΑ

Τὰ γεννώμενα καῦθε τόσο τέφατα κατὰ τὴ γνωμή τῶν γιατρῶν ἔχουν συνήθως γονεῖς ἀλλοοίκους. Είντι τρομερὸς ὁ όρος που παιτεῖς ὁ ἀλλοοίκιος στὴν παραγονή τοι είδουν. Βρέφη μὲ μοσφή λαγοῦ δεκάρια, ἔχουν συνήθως παιάνεια, δ ὅποιος ἔχεις ποὺλον στὸ Βάκχο.

Θὰ πιστεύατε ὅμως ποτὲ διτὶ τὸ ἀλκοόλ προειρέσθη τὴν κανονικὴ ἀνάπτυξη καὶ τῶν πουλῶν ἀσκῶν;

Λοιπὸν δὲν κατὰ τὴν ἔποικη τῆς ἐπωάσεως πάτερει μερικά ἀπὸ τὰ ἐπωάσιμα αὐγά καὶ τὰ ἔξεις πειτοκάτοιτο ἐπιειδόματα:

— Τὸ ποτί αὐτὸ ἔχει ὅλα τον τὰ ἀκοναφόρες (περὶ κομφρόδες βέβαια ἐρόσκετο).

Και δέ μέλλον ενοικιαστής ἀκούντας ὅτι πρόσκειται νὰ κατοικήσῃ σ’ ἔνα τοσούπονο σπίτι, γεμάτο... ἀκοναφόρες, ἐπρόπτη εἰς φυγήν.

ΡΕΚΛΑΜΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ!

“Ο μεσίτης ἔκθειάντας στὸν μέλλοντα ἐνοικιαστὴ διὰ τὰ προτερήματα τοῦ σπιτιοῦ, ποτὶ τοῦ προτείνει γιὰ ἐνοικιαστὴν παραθέτει καὶ τὸ ἔξεις πειτοκάτοιτο ἐπιειδόματα:

— Τὸ ποτί αὐτὸ ἔχει ὅλα τον τὰ ἀκοναφόρες (περὶ κομφρόδες βέβαια ἐρόσκετο).

Και δέ μέλλον ενοικιαστής ἀκούντας ὅτι πρόσκειται νὰ κατοικήσῃ σ’ ἔνα τοσούπονο σπίτι, γεμάτο... ἀκοναφόρες, ἐπρόπτη εἰς φυγήν.